

findes, at den i alt Væsentligt bestaar deri, at Hærløven for det Første har en særlig Grændse for Jorfremmelse. Naar Officererne naae denne særlige Grændse for Jorfremmelse, da erhverve de samtidig en Ret til endnu at forblive staaende 3 Aar i Hæren. Lovforslaget kjender herved denne særlige Jorfremmelsesgrændse eller denne Ret til at forblive staaende, efter at den særlige Grændse er naaet. For det Andet giver Hærløven Kapitainer og Lieutenanter Ret til, at de, naar de have naaet den særlige Jorfremmelsesgrændse, skulle kunne forlange deres Afsted med Pension efter Pensionsloven, hvilket er billigt og retfærdigt, men det er ligesaa retfærdigt, at denne Ret udvides til samtlige Officerer. For det Tredie søger dette Lovforslag en Bemyndigelse for Krigsministeren til, at han skal kunne indstille til Afsted med Pension de Officerer, der have naaet den før omtalte særlige Jorfremmelsesgrændse, eller endnu ere enkelte bestemte Aar fra Aldersgrændsen, efter hvilken de skulle afstediges. Denne Bemyndigelse for Krigsministeren forekommer mig at være et aldeles nødvendigt Supplement til det først omtalte Punkt, nemlig at den særlige Jorfremmelsesgrændse skulde afstafles, thi hvis ikke dette tredie Punkt vedtages, hvis Krigsministeren ikke faar denne Bemyndigelse, da vil Følgen af det først omtalte Punkt blive, at Gjennemsnitsalderen for Kapitainer og Lieutenanter vil, naar de naae den særlige Jorfremmelsesgrændse, blive 3 Aar høiere, end den er for Diebliffet. Det vilde medføre, at Officererne ikke vilde have den samme Legemskraft og ikke vilde have den samme Bevægelighed, som efter de ældre Bestemmelser; med mindre Krigsministeren ved den ham givne Bemyndigelse igjen kunde fremkalde et livligere Avancement, nemlig, naar han kan fjerne de ældre Officerer, fordi de have overstredet den særlige Jorfremmelsesgrændse, saa at de ikke ved deres Forbliven i Hæren, hvortil de have Ret, skulde give Anledning til, at yngre Kræfter, Kræfter, som maasse i enhver Henseende egnede sig til Jorfremmelse, skulde falde for Andre, som allerede ere dødsdømte for Hæren, som maasse nok have de Egenstaber, der kunne gjøre dem kvalificerede til at gjøre Fyldest paa den Plads, de indtage, men ikke have de Egenstaber, der udfordres, for at de skulde indtage en høiere Post i Hæren. Jeg skal nu sluttelig tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høie Rhings gunstige Overveelse og vover tillige at udtale det Haab, at dette maa føre til en Vedtagelse, hvilket i alle Henseender vilde være til Gavn for Hæren, som Aar for Aar mere og mere voxer sammen med Folket, og som mere og mere kan betragtes som et Barn af Folket. Hæren venter derfor ogsaa af Folkets Udvalgte, af dets Repræsentanter her, at de ville føle varmt for Hæren, og at de ville tage sig af Hærens Lyk og alle dens Interesser.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af det fremsatte Lovforslag vilde blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Marineministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Lods væsenet. b. Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Lods væsenet. c. Forslag til Lov om Nyord's Lodsjeri. d. Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 31 i Lov om Søværnets Ordning af 24de April 1868.

Marineministeren (Ravn): Det første Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Lods væsenet. Dette Forslag vil være de fleste Medlemmer bekendt fra foregaaende Samlinger. Det har nemlig været forelagt allerede tre Gange, nemlig i Samlingen 1875, i 1876 og i første Del af denne Samling; det har været behandlet i Landsthinget og er derefter i ændret Skikkelse sendt over til Folkethinget, og det har været to Gange i Udvalg, men ingen af Gangene er der kommet noget Særdeles ud deraf, idet Udvalget ikke har naaet til at afgive Betænkning. Det Lovforslag, jeg nu herved har den Ære at fremsætte, stemmer i alt Væsentligt med det, som var fremsat i den første Del af denne Samling, der er blot foretaget nogle enkelte mindre betydelige Forandringer. Af disse skal jeg her kun tillade mig at fremhæve, at der med Hensyn til Priskepenge er sat en Lidsgrændse, inden hvilken de skulle være ophævede for alle Gjennemfartsfarvandes Vedkommende. De øvrige Forandringer, der ere foretagne, have en forholdsvis meget ringe Betydning, og ville findes anførte i Motiverne til Lovforslaget.

Det næste Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte, er et i Forbindelse med det foregaaende staaende Lovforslag, nemlig om Lønninger ved Lods væsenet. Dette er i ethvert Fald paa høist ubetydelige Redaktionsændringer nær stemmende med det, som blev fremsat i den foregaaende Samling.

Det tredie Lovforslag er derimod et nyt Lovforslag, nemlig om Nyord's Lodsjeri. Javandet ved Nyord hører til de af mindre Skibe mest benyttede Gjennemfartsfarvande, idet det aarligt besættles af imellem 5—6000 Skibe. Da en Del af disse Skibe jævnlig befare det, er der al Grund til at antage, at temmelig mange af dem vilde kunne undvære at benytte Lods, og det vilde derfor være ønskeligt, om Lodsstvangen i dette Farvand kunde blive hævet. Paa dette Sted kan det imidlertid ikke gøres saa let som ved andre Lodsjerier, hvor Lodsstvangen hæves, og hvor man kan lade sig nøie med at give en Erstatning til de nuværende Lodsjer for et vist begrændset Aaremaal.